

Алла Велика – кандидат біологічних наук, асистент кафедри медичної та фармацевтичної хімії Буковинського державного медичного університету, м. Чернівці, Україна.

Коло наукових інтересів: методика викладання у вищій і фаховій передвищій медичній школі, інноваційна діяльність.

✉ velyka.alla@bsmu.edu.ua

🆔 <https://orcid.org/0000-0001-6550-4822>

Коло наукових інтересів: методика викладання у вищій медичній школі, інноваційна діяльність.

✉ sashagarvasuk@gmail.com

🆔 <https://orcid.org/0000-0002-1936-2015>

Юлія Кропельницька – викладач фахового коледжу Буковинського державного медичного університету, м. Чернівці, Україна.

Коло наукових інтересів: методика викладання у вищій і фаховій передвищій медичній школі, інноваційна діяльність.

✉ kropelnitska@bsmu.edu.ua

🆔 <https://orcid.org/0000-0002-9517-8041>

УДК 378.147.016:615

<https://doi.org/10.32405/2411-1317-2023-4-74-80>

РОЛЬ СТУДЕНТООРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ-ФАРМАЦЕВТІВ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Анотація. Статтю присвячено фармацевтичній освіті, обговоренню загальних вимог до освіти для студентів бакалаврату та магістратури фармацевтики. Визначено поняття готовності до професійної діяльності студентів-фармацевтів, виокремлено критерії сформованості готовності до професійної діяльності фахівців фармації. Обґрунтовано педагогічні умови формування готовності до професійної діяльності майбутніх фармацевтів, виокремлено роль

студентоорієнтованого навчання у якісній підготовці майбутніх фармацевтичних фахівців у вищій школі.

Ключові слова: студентоорієнтоване навчання, фармацевтична освіта, готовність до професійної діяльності, професійна підготовка, фармацевти, вища школа.

Постановка проблеми. Основною метою професійної підготовки фармацевтичних фахівців у вищій школі в Україні є інтеграція вищих медичних (фармацевтичних) навчальних закладів у світовий освітній, науковий та медичний (фармацевтичний) простір на основі якісної реалізації державної політики у сфері вищої фармацевтичної освіти, науки та медицини для всебічної підготовки конкурентоспроможних фахівців, здатних працювати на рівні сучасних вимог національного та міжнародного ринку праці.

Головним пріоритетом сучасних вищих фармацевтичних навчальних закладів є підготовка провізорів з ґрунтовними знаннями, досконаліми професійними навичками, професійною самосвідомістю, аналітичним мисленням та здатністю до самонавчання і самовдосконалення. Роботодавці фармацевтичної галузі відзначають важливість наявності у випускників вищих навчальних закладів ґрунтовних знань, умінь і навичок, а також готовності до професійної діяльності.

Розуміння сутності формування готовності до професійної діяльності вже під час вивчення базових дисциплін є особливо важливим, оскільки дає змогу скоригувати основні напрями модернізації фармацевтичної освіти.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Актуальність проблеми щодо запровадження студентоорієнтованого навчання є заплутаним і суперечливим процесом, який вимагає активізації всіх структурних компонентів. Щоб максимально підвищити ефективність цього процесу, навчання потрібно активізувати відповідно сучасних реалій, щоб адаптуватися до будь-яких нових інновацій, які можуть виникнути внаслідок кризової ситуації в освіті. Зміни у вищій освіті є складним процесом, який відображає потреби студентів у межах поточного регіонального впливу.

Дослідження підкреслюють важливість оновлення системи освіти та забезпечення якості професійної підготовки майбутнього фахівця з орієнтацією на міжнародні стандарти якості (Abdigarbarova U, & Zhiyenbayeva N, 2023, p. 649). Виявлення та подолання розбіжностей у системі освіти допоможе розробити ефективну систему освіти, яка зможе виховати компетентних, творчих та ініціативних фахівців, здатних задовольнити вимоги та потреби сучасного суспільства.

Так, проблеми освітнього управління та студентоорієнтованого навчання в умовах інноваційних та правових змін достатньо повно висвітлено у працях науковців (Сосницька, Глікман, 2017). Дослідження літератури з цієї теми показують, що першочергові компоненти навчального процесу є доволі затребуваними в наукових дослідженнях. Вітчизняні та зарубіжні спеціалісти часто обговорюють студентоорієнтований підхід у навчанні, який тісно пов'язаний із філософією людиноцентризму, про що свідчать різні наукові публікації (Козаченко, 2017; Гусева, 2020; Біловол, Князькова, Корнійчук, Денисенко, Кірієнко, Ільченко, 2018 та багато інших).

Проведені дослідження, засновані на конструктивістському підході, ідентифікують навчання як процес набуття та отримання знань. Навчальне середовище – це місце, де студенти мають доступ до різних ресурсів знань і розвивають навички під керівництвом і підтримкою викладачів (Schweisfurth, & Elliott, 2019).

Метою статті є розкриття специфіки освітнього процесу та ролі студентоорієнтованого навчання у підготовці фармацевтичних фахівців у вищій школі.

Основні методи дослідження. Методологічна база дослідження передбачає традиційні методи, а саме: аналіз (для проведення дослідження існуючого рівня підготовки фармацевтичних фахів у вищій школі), метод спостереження, дедуктивний (для логічного виведення основної інформації із загальних положень досліджуваної проблематики); класифікації (теоретичний) та узагальнення (для формування висновків та пропозицій).

Виклад основного матеріалу. За останні роки студентоорієнтоване навчання зазнало значних змін під впливом впровадження компетентнісного підходу до цифрового навчального

середовища (Сосницька, Глікман, 2017, с. 377–381). Новий підхід ставить у центр освітнього процесу викладача з урахуванням професійних компетенцій та особистих інтересів освітян для сприяння вдосконаленню методичного, організаційного та технологічного забезпечення персоналізованого навчання у вищій школі.

Пропоноване рішення цієї проблеми полягало у перенесенні студентоцентрованого навчання в цифрове середовище та запровадженні персоналізованого навчання (Sakulina, 2018, р. 46–47). Студент повинен розглядатися як ключовий гравець освітнього процесу, який переходить до інтерактивного навчання (Delgado et al., 2019, р. 96).

У дослідженні Sakulina (2018, р. 45–48) аналізує найбільш популярні та ефективні методи дистанційного навчання. Вчений підкреслює, що вдале поєднання інформаційних технологій, які використовуються для дистанційного навчання, допоможе педагогам підвищити успішність. Сучасні викладачі ретельно підберуть індивідуальні програми та навчальний матеріал, щоб забезпечити ефективне навчання різноманітних груп учнів.

Існує загальна доктрина, що досконалість у навчанні охоплює як зміст, так і процес. Знання змісту стосується знання та володіння викладача предметом/спеціальністю. Експертиза в аспекті процесу означає вміння викладача встановлювати робочі стосунки зі студентами, які активізують навчання.

Депрофесіоналізація у сфері фармацевтичного виробництва й аналітичної якості контролю в аптеках та перепрофесіоналізація у галузі фармакотерапії, фармаконагляду призвели до зміни необхідних компетенцій фармацевтичних фахівців у вищій школі.

Провідною метою навчального процесу у вищому медичному закладі є формування особистості фармацевтичного фахівця, який уміє сприймати необхідну інформацію, самостійно здобувати і використовувати її на практиці, вирішувати складні ситуаційні завдання.

За останні кілька десятиліть у багатьох країнах відбувся значний прогрес у фармацевтичній освіті, спрямований на підвищення рівня випускників та їхньої здатності надавати широкий спектр інноваційних послуг по догляду за пацієнтами. Прогрес у фармацевтичній освіті відбувся в розробці навчальних програм і педагогічних методиках, які передбачають методи навчання, орієнтовані на студентів, посилене клінічне та кваліфіковане навчання й оцінювання.

Однак у багатьох країнах фармацевтів усе ще навчають за застарілими навчальними програмами та здебільшого дидактичними методами навчання. Акцент робиться на науці, виробництві ліків і певному клінічному змісті з невеликим акцентом на профілактичній медичній програмі. Значною мірою це може бути пов'язано з недостатньою фінансовою підтримкою уряду в поєднанні з труднощами в підтримці належного рівня професійної кваліфікації викладацького складу. У багатьох країнах із обмеженими ресурсами існує гостра нестача працівників охорони здоров'я – лікарів, медсестер, фармацевтів, стоматологів – і значною мірою недофінансована державна система охорони здоров'я.

Фармацевтичні фахівці мають важливе значення для забезпечення якісного ланцюжка постачання ліків, для сприяння економічно ефективному використанню обмежених ресурсів, а також для забезпечення програм охорони здоров'я. Дотримання схем лікування, які надають фармацевти, має вирішальне значення для успіху широкого спектру програм охорони здоров'я, спрямованих на покращення результатів таких хвороб, як малярія, ВІЛ-СНІД і туберкульоз.

Фармацевтичні послуги, які мають надавати випускники фармацевтичних спеціальностей, необхідно враховувати при розробці навчальних програм, щоб гарантувати відповідність цим потребам і застосуванню на практиці.

Збільшення кількості фармацевтичних фахівців є необхідним для зміни практики та покращення результатів охорони здоров'я. Забезпечення більшої кількості випускників фармації та підвищення рівня клінічної та досвідченої підготовки вимагає більш кваліфікованого підходу в навчанні, передової практики викладання, більше клінічних викладачів та якісних навчальних закладів. А це вимагає застосування сучасних досконалих навчальних планів, відповідних на-

вчальних засобів та навчальних матеріалів та принципу студентоорієнтованого навчання (Лінчевський, Черненко, П'ятиницький, Булах, 2017, с. 6-9).

Клінічна фармація не може бути запроваджена в тих місцях, де аптечних працівників ледь вистачає для забезпечення відповідного постачання ліків для стаціонарних та амбулаторних послуг. Труднощі із забезпеченням адекватних і відповідних клінічних центрів для бакалаврату, стажування та ординатури обмежують можливості нових випускників зміцнювати свою компетентність. Є багато закладів, які не встигають за освітніми та практичними змінами, і з різних причин їм потрібна допомога для запровадження сучасних навчальних програм і методології навчання, надання клінічного досвіду.

Незважаючи на існування багатьох визначень навчання, орієнтованого на студентів вищої школи, сьогодні, його основною метою є посилення залучення студентів до планування навчання, спілкування з викладачами та іншими освітянами, аналізу досліджень (у тому числі зворотний зв'язок) та оцінки результатів. Окрім того, відхід від традиційного навчального процесу, де викладачі домінують і контролюють процес навчання, намагаючись досягнути лише того, щоб студенти засвоїли академічний зміст, то при застосуванні студентоорієнтованого підходу у навчанні фармацевтичних фахівців на перше місце виходить саме особистісна організованість, активність та відповідальність студентів. При цьому важливим є й те, що студенти отримують незалежність, певну свободу у виборі форми, виду та методів набуття знань, структури й обсягу навчальної інформації й академічного контролю.

Вищезазначені сучасні моделі навчання забезпечують відповідну атмосферу для освітнього середовища. Його формування базується на кількох соціальних факторах, таких, як зростання кількості тих, хто здобув вищу освіту, конкуренція між університетами за студентів, посилення конкуренції на ринку освітніх послуг, результати університету, набуті навички, практичні знання, публічна інформація, дистанційне навчання, навчання, електронне навчання, дослідження та розвиток робочої сили.

Чітка взаємозалежність між теорією освіти та досвідом студента була охоплена просуванням дуальної освіти, що призвело до більш практичного аспекту освітнього середовища.

Навчання, орієнтоване на студента, змінило традиційну освіту та професію викладача. У навчанні, орієнтованому на студента, студенти є творцями процесу навчання, тоді як роль викладача полягає в тому, щоб надавати інформацію та вносити корективи. Запропонований підхід підкреслює важливість участі студентів у навчальному процесі. Навчання, орієнтоване на студента, заохочує до набуття знань, а не просто копіювання чи запам'ятовування фактів (Abdigapbarova U, & Zhiyenbayeva N, 2023, p. 650).

Важливо, що вивчення студентами матеріалу також базується на передумові постійного самовдосконалення, а не на переконанні, що існує «найкраща практика», якої можна навчитися або наслідувати (Schweisfurth, & Elliott, 2019, p. 6.)

Зі зміною ролей та обов'язків студента й викладача в освітній простір ввійшло студентоорієнтоване навчання. За умови, що студент є активним учасником власної освіти та відповідає за прийняття рішень і стратегії навчання, це вже встановлено, то важливо також диференціювати педагогічну роль викладача, зміни парадигми та його позиції в координатах «викладач-здобувач» (Кульбашна, Ткачук, Захарова, 2018, с. 146–149).

Сучасний педагог, який базується на принципах навчання, орієнтованого на студента, повинен демонструвати вміння використовувати різні стилі навчання, структурувати заняття, так щоб мінімізувати надмірну директивність, уміти слухати і визнавати точку зору студента, мотивувати приймати самостійні рішення, досліджувати їхні сильні сторони та відкривати нові шляхи і мотивацію для здобуття знань.

Студентоорієнтоване навчання у вищій школі характеризується, насамперед, незалежністю та самостійністю студента, розвивальним аспектом навчання та інтеграцією галузей знань. Цей підхід сьогодні широко використовується. Відомо, що студенти здатні засвоювати знання через проблемно-орієнтований підхід, який передбачає формулювання проблемної ситуації та її само-

стієнє вирішення. Завдяки структурованому підходу студентоорієнтоване навчання сприятиме розвитку творчих навичок і к мислення, а також самостійних знань і самостійного вирішення проблем. Цей процес також допоможе розвинути навички нестандартного вирішення проблем і виховати професійних фахівців, які вирішують поставлені завдання.

Широкє впровадження студентоорієнтованого підходу в навчальний процес характеризується педагогічними інноваціями, які вимагають як від студентів, так і від викладачів пріоритетності якості результатів навчання для сталого розвитку (Бровченко, 2020, с. 183).

Професія фармацевта продовжує розвиватися, намагаючись задовольнити нагальні потреби в охороні здоров'я, що постійно змінюються.

Сучасні медичні навчальні заклади продовжують вносити значні зміни до навчальних програм, які спонукають до зміни професійної практики. Вони мають можливість підтримувати сучасну навчальну програму, використовуючи сучасні студентоорієнтовані методи навчання.

Безперервний професійний розвиток є обов'язковим, щоб фармацевтичні фахівці могли забезпечити збереження і вдосконалення знань та навичок у своїй галузі практики, а також доступні курси післядипломної освіти для отримання нових знань і досвіду. Для подальшого розвитку професії надзвичайно важливо, щоб існували відповідні можливості.

Партнерство та обмін – це ефективне рішення, яке може сприяти розвитку професії фармацевта в усьому світі. Добре забезпечені навчальні заклади несуть відповідальність за обмін знаннями та ресурсами, щоб допомогти всім фармацевтичним школам отримати доступ до сучасних навчальних програм і відповідно підготовленого академічного персоналу, щоб випускники, викладачі та громадськість могли отримати вигоду від компетентної фармацевтичної робочої сили, яка відповідає місцевим потребам.

Розуміння сприйняття і очікування студентів-фармацевтів щодо їх навчання є ключовими для підтримки охорони здоров'я в країні.

Кожна справа, яку планує та втілює у життя людина, потребує логічного та, головне, результативного завершення. Так і навчальний процес у вищій школі повинен бути логічним, послідовним та результативним, тобто націлений на якісно підготовленого випускника навчального закладу, конкурентоспроможного на ринку праці. А тому аналіз професійних компетентностей майбутнього фармацевтичного фахівця і правильний підхід до студентоорієнтованого навчання може дати високі якісні показники рівня підготовки фармацевтичних фахівців.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Фармація – це ланка охорони здоров'я, яка об'єднує медичні практики до хімічних наук. Це відіграє важливу роль у функціонуванні та практичній реалізації сфери охорони здоров'я, сприяючи здоров'ю серед населення та підтримуючи економічно ефективне та раціональне застосування й призначення ліків.

Сучасні освітні процеси необхідно організувати з використанням новітніх методів навчання, використовуючи ефективні методи взаємодії в системі «викладач-студент», об'єктивізацію критеріїв оцінювання компетентнісного рівня випускників освіти, обсяг запланованих і отриманих практичних знань.

Сучасні потреби навчання у вищій школі визначають необхідність відходу від поточної парадигми традиційного викладання до навчання, яке зосереджується на студенті, його чи її конкретних академічних потребах, минулому досвіді та власному баченні майбутнього шляху на ринку праці. Це перехід до навчання, орієнтованого на студента – як найважливішого методу навчання фармацевтичних фахівців в сучасній вищій школі.

Перспективи подальших досліджень проблеми пов'язані з розробленням, теоретичним обґрунтуванням та емпіричною валідизацією оптимальних стратегій розвитку системи студентоорієнтованого навчання у підготовці фармацевтичних фахівців у вищій школі.

Використані джерела

Біловол, О. М., Князькова, І. І., Корнійчук, В. І., Денисенко, В. П., Кірієнко, О. М., & Ільченко, І. А. (2018). Підвищення ефективності навчання студентів в умовах реформування медичної освіти. Актуальні пи-

тання вищої медичної освіти в Україні, Матеріали XV Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю. Тернопіль: Укрмедкнига, 91–92.

Бровченко, А. К. (2020). Можливості інтерактивної взаємодії студентів та викладачів в процесі дистанційного навчання з позиції особистісного підходу. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Психологія*, 31(4), 183–190. <https://doi.org/10.32838/2709-3093/2020.4/28>

Гусева, Т. П. (2020). Формування комунікативних навичок у студентів-фармацевтів. *Мовна комунікація: наука, культура, медицина, Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції*. Тернопіль: Укрмедкнига, 60–62.

Козаченко, Г. В. (2017). Особливості професійної діяльності фахівців-фармацевтів. *Якість вищої освіти: сучасний стан та шляхи забезпечення, Матеріали Всеукраїнської науково-методичної інтернет-конференції педагогічних працівників*. Харків, 148–153.

Кульбашна, Я., Ткачук, О., & Захарова, В. (2018). Нові завдання і функції сучасного викладача закладу вищої медичної освіти у підготовці компетентного лікаря. *Освітологічний дискурс*, 1–2, 141–157. <https://doi.org/10.28925/2312-5829.2018.1-2.31220>

Лінчевський, О. В., Черненко, В. М., П'ятницький, Ю. С., & Булах, І. Є. (2017). Шляхи формування системи вищої медичної освіти України в сучасних умовах. *Медична освіта*, 3, 6–9.

Олещук, О. М., Чорномидз, А. В., Маланчук, С. Л., Драпак О. Я., & Іванків, Я. І. (2018). Використання кейс-методу у викладанні фармакології для студентів медичного факультету. *Art of medicine*, 2, 123–129.

Пономаренко, М. С., Соловійов, О. С., Краснянська, Т. М., & Григоров, Ю. М. (2019). Основні етапи нормування та впорядкування навчання й використання фармацевтичної кадрової ресурсної бази. *Актуальні питання фармацевтичної і медичної науки та практики*, 2:110-117. <https://doi.org/10.14739/2409-2932.2016.2.70698>

Сосницька, Н. Л., & Глікман В. (2017). Студентоцентризований підхід до професійної освіти в умовах сталого розвитку суспільства. *Науковий вісник Льотної академії. Серія: Педагогічні науки*, 1, 377–381.

Abdigapbarova U, & Zhiyenbayeva N. (2023). Organization of Student-Centered learning within the Professional Training of a future teacher in a Digital Environment. *Education and Information Technologies*, 28(1), 647–661. <https://doi.org/10.1007/s10639-022-11159-5>

Delgado, M. A. C., Delgado, R. I. Z., Palma, R. P., & Moya, M. E. (2019). Dyscalculia and pedagogical intervention. *International Research Journal of Management IT and Social Sciences*, 6(5), 95–100. <https://doi.org/10.21744/irjmis.v6n5.710>

Sakulina, Y. V. (2018). The use of information and communication technologies in the implementation of distance education. *Bulletin of Science and Education*, 2(3), 45–48.

Schweisfurth, M., & Elliott, J. (2019). When 'Best Practice' meets the pedagogical nexus: Recontextualisation, reframing and resilience. *Comparative Education*, 55(1), 1–8. <https://doi.org/10.1080/03050068.2018.1544801>

References

Bilovol, O. M., Kniaz'kova, I. I., Korniihuk, V. I., Denysenko, V. P., Kirienko, O. M., & P'chenko, I. A. (2018). Pidvyschennia efektyvnosti navchannia studentiv v umovakh reformuvannia medychnoi osvity. Aktual'ni pytannia vyschoi medychnoi osvity v Ukraini, Materialy XV vseukrains'koi naukovo-praktychnoi konferentsii z mizhnarodnoiu uchastiu. Ternopil': Ukrmedknyha, 91–92. (in Ukrainian).

Brovchenko, A.K. (2020). Personal approach in the interaction between students and teachers when using interactive technologies in distance learning. *Vcheni zapysky TNU imeni V.I. Vernads'koho. Seria: Psykholohiia*, 31(4), 183–190. <https://doi.org/10.32838/2709-3093/2020.4/28> (in Ukrainian).

Husieva, T. P. (2020). Formuvannia komunikatyvnykh navychok u studentiv-farmatsevtiv. Movna komunikatsiia: nauka, kul'tura, medytsyna, Materialy II vseukrains'koi naukovo-praktychnoi konferentsii. Ternopil': Ukrmedknyha, 60–62. (in Ukrainian).

Kozachenko, H. V. (2017). Osoblyvosti profesiinoi diial'nosti fakhivtsiv-farmatsevtiv. Yakist' vyschoi osvity: suchasnyi stan ta shliakhy zabezpechennia, Materialy vseukrains'koi naukovo-metodychnoi internet-konferentsii pedahohichnykh pratsivnykiv. Kharkiv, 148–153. (in Ukrainian)

Kulbashna, Y., Tkachuk, E., & Zakharova, V. (2018). New tasks and functions of the teacher of innovative type in the preparation of the competent doctor. *Educological discourse*, 1-2, 141–157. <https://doi.org/10.28925/2312-5829.2018.1-2.31220> (in Ukrainian).

- Linchevskiy, O. V., Chernenko, V. M., Piatnytskyi, Yu. S., & Bulakh, I. Ye. (2017). The ways of higher medical education system reforming in Ukraine in the modern context. *Medical education*, 3, 6–9. (in Ukrainian).
- Oleshchuk, O. M., Chornomydz, A. V., Malanchuk, S. L., Drapak O. Ya., & Ivankiv, Ya. I. (2018). Case-study method in teaching pharmacology for students of medical faculty. *Art of medicine*, 2, 123–129. (in Ukrainian).
- Ponomarenko, M. S., Soloviov, O. S., Krasnianska, T. M., & Grygoruk, Y. M. (2019) Background of standardization and regulation of training and use of pharmaceutical regular resource potential in XI–XVI centuries. *Current issues in pharmacy and medicine: science and practice*, 2:110–117. <https://doi.org/10.14739/2409-2932.2016.2.70698> (in Ukrainian).
- Sosnyts'ka, N. L., & Hlikman V. (2017). Studentotsentrovanyi pidkhid do profesiinoi osvity v umovakh staloho rozvytku suspil'stva. *Naukovyi visnyk L'otnoi akademii. Seriya: Pedahohichni nauky*, 1, 377–381. (in Ukrainian).
- Abdigapbarova U, & Zhiyenbayeva N. (2023). Organization of Student-Centered learning within the Professional Training of a future teacher in a Digital Environment. *Education and Information Technologies*, 28(1), 647–661. <https://doi.org/10.1007/s10639-022-11159-5> (in English).
- Delgado, M. A. C., Delgado, R. I. Z., Palma, R. P., & Moya, M. E. (2019). Dyscalculia and pedagogical intervention. *International Research Journal of Management IT and Social Sciences*, 6(5), 95–100. <https://doi.org/10.21744/irjmis.v6n5.710> (in English).
- Sakulina, Y. V. (2018). The use of information and communication technologies in the implementation of distance education. *Bulletin of Science and Education*, 2(3), 45–48. (in English).
- Schweisfurth, M., & Elliott, J. (2019). When 'Best Practice' meets the pedagogical nexus: Recontextualisation, reframing and resilience. *Comparative Education*, 55(1), 1–8. <https://doi.org/10.1080/03050068.2018.1544801> (in English).

Alla Velyka, Candidate of Biological Sciences, Assistant of the Department of Medical and Pharmaceutical Chemistry, Bukovinian State Medical University, Chernivtsi, Ukraine.

Research interests: teaching methods in higher and professional pre-higher medical schools, innovative activity.

Oleksandra Garvasiuk, Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Pathological Anatomy, Bukovinian State Medical University, Chernivtsi, Ukraine.

Research interests: teaching methods in higher medical school, innovative activity.

Yuliia Kropelnytska, Lecturer of the Professional College of Bukovinian State Medical University, Chernivtsi, Ukraine.

Research interests: teaching methods in higher and professional pre-higher medical schools, innovative activity.

THE ROLE OF STUDENT-CENTERED LEARNING IN THE TRAINING OF FUTURE PHARMACY PROFESSIONALS IN HIGHER EDUCATION

Abstract. The article focuses on pharmaceutical education, a discussion of general educational requirements for bachelor's and master's students of pharmacy, as well as some issues of the career to engage in after receiving a degree. The concept of preparedness for professional activity of pharmacy students is defined, and the criteria for the formation of preparedness for professional activity of pharmacy specialists are highlighted. The main characteristics that are needed to become a future pharmacist are analyzed. Pedagogical conditions for the formation of readiness for the professional activity of future pharmacists are substantiated, and the role of student-centered learning in quality training of future pharmacy specialists in higher education is emphasized.

Key words: student-centered learning, pharmaceutical education, preparedness for professional activity, professional training, pharmacists, higher education.